τὰ μνήματα ἀπειλάσωμεν οἱ σκαπῶται τῆς κουσοδίας, ὅπου ἐφύλαγαν. λοιπὸν ἐπειδὴ μέσον εἰς τὸν ταφον ἡ σπόδα καὶ τὸ σουδάριον, ἔχομεν τὸ μανδήλιον, ὅπου εἶχασιν τὴν ἴχνος τοῦ κεφαλῆς, ἀλήθεια εἶναι, πῶς ἀνέστη θεοπρεπῶς εἰς τὸ πεῖσμα τῶν ἀλλὰ ἀς ἐλθωμεν εἰς τὸ σημερινόν. βουλόμεθα ἴσως ὁ ἰσοσφείς τὴν ἀξίαν, ὡς ἔν μὴν. μικρὸν ἔχει καὶ δημόσιον λειτούργημα καὶ βάρος τῆς πολεως - τὸ ὁποῖον ὅσοι ἔχουν ἀγαπαζόμενοι νὰ ὑπηρετοῦνται εἰς τὸ παζάρι, νὰ φορτίζουν βιοπραγματα. Ϲ ἀμελοῦσι τὴν ἀρετὴν πολλάκις, διὰ πολὺ φορτίον - ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἀσήμαντον ἴσως, δὲν εἶναι ποσῶς ἀπὸ τὴν ἀρετὴν τὸ βουλόμενον ἀξίωμα. οὐδὲ τὸ ἐσκοφτιάσθη ἀπὸ τὴν μακαρίαν ζωὴν τοῦ δεσποτικοῦ σώματος - ἀκούσατε ὅσοι ἔχετε πλουσίους, καὶ ἔχετε φορτία ἀφορτώτων καὶ δημόσιον φορτίον ἀπαιτοῦσαι, μὴ ἀμελᾶτε τὰ καλὰ ἔργα ἡ θεάρεστα. ἀλλὰ ἀπολάβετε τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ καὶ τὰ καίσαρος καισαρι, ἤγουν πρῶτα, ὅπου λείπει τὰ θεῖα. νὰ παίρνετε εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἡ τὰς ἄλλας ἀγαθοεργίας ὅπου πρέπει νὰ κάμετε περισσα ἔπειτα καὶ τὰ πρὸ ἀφορτίζετε ἐκτοφίσεων οὐδὲ ὁ ἰσοσθένων πλουσιος καὶ διαπονηρὸς ἐκεῖνος σώματος ἵνα μὴ πῆμα καὶ αὐξοι πειρασμὸς, ὅπου ἦτο τελευτῶντος παδεῖα. Ϲ ἐκκλησιαστικὸν μεγαλοπρεπὲς ἀπαίτησιν, ἡ δὲ μαρία μαγδαληνὴ καὶ μαρία ἰακώβου ἐθεώρουν πῦ τὸν ἐβαλαν. καὶ ὡσὰν ἐπέρασε τὸ σαββατον, ἡ μαγδαληνὴ μαρία, καὶ ἡ μαρία τοῦ ἰακώβου. καὶ ἡ σαλωμὴ ἠγόρασαν ἀρώματα. διὰ νὰ ὑπάγουν νὰ ἀλείψουν τὸν ἴνα ἀναχαϊσθοῦν καὶ χρειζόμενοι, τὰ ἔβαλαν εἰς τὸ μνῆμα. νὰ ἰδοῦσι πῦ τὸν ἐπροφίασαν. διὰ ὅταν ἐπῆραν τοὺς ἀποστόλους. νὰ τοὺς ἀναγγείλουσι τὴν ἀνάστασιν. ὅπ ἐπειδὴ τὸ σῶμα ἐβαλώθη εἰς τὸν τάφον ἐκεῖνον. διὰ τὴν ἀπάτην τοῦ ὄφεως. ἔπρεπε ἀπλωσιν καὶ φθορὰν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους θεωρίαν καὶ κοινωνίαν τῆς ἀγαθῶν, καθὼς καὶ ἐγίνετο ἐκεῖνα ὅσα ἐπροφήτευσαν οἱ προφῆται ὅλοι ὅπου ἐλάλησαν ἀπὸ τὴν γαλιλαίαν θεραπεῦσαι ἀπὸ τὰς ἀλλὰς ἡ θῆσ, τὴν ὁποίαν μαρίαν τὴν ἰακώβου ὀνομάζω. καὶ ἡ μαγδαληνὴ καὶ σαλωμὴ ἡ μυροφόρος τοῦ θεολόγου. ὅτι αὐταῖς ἔδειξε πολλὴν ἀφρίαν καὶ καρτερίαν εἰς τὴν σρῶσιν τοῦ κυρίου καὶ ἐνταφίασιν, ὁπὸ τοὺς φίλους καὶ γνωρίμους ἔφυγαν καὶ αὐτοὶ ἀποστόλοι ἡ σκέψις ἡ ὁλογημένης καὶ ὑποτιμίας καὶ ἀκαταθυμίας πολλὴν ἐκαρτέρησαν, νὰ πάρουν τὸ σαββατον, ὁπῦ δείζει, νὰ μὴ δουλεύσουν τὰ σαββατα. καὶ τὸ λέγει περὶ τῆς μιᾶς σαββάτων. ἤγουν τῆς πρωτοσαββάτου τῆς ἑβδομάδος. τὴν κυριακὴν ὀνομάζει. ἡ ἦρθασιν πρὶν νὰ ξημερώσῃ. καὶ ἐπῆραν ἀρώματα. δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἀκαταθυμίαν καὶ ἀπὸ τὴν ἀπιστίαν μεγάλα καὶ ὑψηλὰ, καὶ ἄξια τῆς θεότητος. διὰ τοῦτο ἐκαθυμοῦνται ἐκδεχόμεναι, μήπως καὶ παίσει ἡ μυῖα ἢ σκόνη ἐπάνω. νὰ ἀλείψουν τὸ λείψανον τοῦ σωτῆρος. διὰ νὰ μείνῃ διὼ. δὲς καὶ ἐκπῆρε. καθὼς καὶ ἐσήμανεν πρὸς τὸν ταφον ἐξελογίζοντο τὴν πρωΐ. ἄγγελος κυρίου ἀπεκύλισε τὸν λίθον, καὶ λέγει τὰς γυναῖκας μὴ φοβᾶσθε. Ἶζητᾶτε τὸν ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον. ἀνέστη οὐκ ἔστιν ὧδε.

δὲν εἶναι ἐδῶ. ἰδοὺ ὁ τόπος, ὅπου ἔθεσε τὸν κύριος. πρῶτον λυτρώνει τὰς γυναῖκας ὁ ἄγγελος. ἀπὸ τὸν πολὺν φόβον, ὁποῦ εἶχασιν. ἔπειτα διαγγελίζει τὴν ἀνάστασιν καὶ ὀνομαζει ἐκεῖνον τὸν κύριον ἐπειδὴ δεν τὸν ἔχει σαρὸν διὰ αἰχμὴν καὶ ὄνειδος. ὅπως εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ἀνθρώπων. ἡ ὁλοῦθε τῆς καλῶν τὸ κεφάλαιον. ἠγέρθη δὲ πῶ ὁ ἄγγελος - καὶ οὐκ ἔστιν ὧδε ὁ κύριος - καὶ ἐὰν θέλετε νὰ πισωθῆτε καλίτερα, ἰδέτε τὸν τοπον, ὁποῦ τὸν ἔβαλαν. καὶ ὑπάγετε νὰ εἰπῆτε τοῖς μαθηταῖς ἡ τῷ πέτρῳ. ὅτι προπάγει εἰς τὴν γαλιλαίαν. καὶ ἐκεῖ τὸν θέλουν ἰδεῖν. καθὼς πῶς ἔταξε. Ϲ ἀγλωνοντας ἀπὸ τὸ μνημεῖον αἱ γυναῖκες ἔφυγον διὰ τοῖς ἦλθε τρόμος καὶ ἔκπασις. καὶ δὲν εἶπασι τινὸς τίποτας ἀπὸ τὸν φόβον τους. ξεχωρίζει ἀπὸ τοὺς ἄλλους μαθητὰς τὸν πέτρον ὁ κύριος. διὰ νὰ μὴ βάλῃ εἰς τὴν νοῦν του, πῶς διὰ τὸν ἀρνηθῆ, τὸν ἐμίσησεν ὁ Χριστὸς, καὶ δὲν τὸν ἔχει πλέον διὰ ἀποστολον. διὰ νὰ μὴ σκανδαλισθῆ καὶ νὰ λυπηθῆ λοιπὸν ὡς ἀνάξιος, τὸν ἐπονόμασε ἐξέχωρα. νὰ χαρῆ καὶ αὐτὸς μὲ τοὺς ἄλλους σύμμαθητὰς τὴν ἀνάστασιν, σπράτησε δὲ τὰς γυναῖκας φόβος καὶ τρόμος. ἤγουν θαῦμα καὶ ἔκπληξις. διὰ εἶδασι τὸν ἀστραπόμορφον ἄγγελον. Ϲ ἤκουσαν τὴν φενετὴν καὶ ἔκπληξις. διὰ τὸ ἀπὸ τὸ ὄξαισιον τῆς ὀπάσης καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τῆ ἑβραίων. δυνῆκαν παρόλιγον ἀπὸ τὸν νοῦτους, καὶ δὲν εἶπον κανένος τίποτας. ἀλλὰ ἀσχήσαν ὅσα ἄκουσαν ἀπὸ τὸν ἄγγελον. ἡμεῖς δὲ ἀδελφοὶ καὶ πάτηρες ταῦτα ἀκούοντες, ὡς ἀπουδάσωμεν. νὰ τὰ γράψωμεν εἰς τὰς διανοίας ἀνεξάλειπτα. καὶ ῥύπτοντες ἡ εἰς τοὺς ἄλλους τὴν τοῦ κυρίου ἀνάστασιν. ὡς τρισωσωμεν τὸν ἀνασᾶν τὸν χριστόν. καὶ ὡς τρίπει ὡς τὸν δοξάσωμεν. δυχάριστοῦ πῆς τὸν. ὁποῦ ἐσταυρώθη καὶ ἔθαψεν, διὰ νὰ μᾶς ἀνασήσῃ ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ ζωὴν Ϲ βασιλείαν αἰώνιον. ὡς τὸ δυχαριστησωμεν μὲ πῖσιν καθαρὰν καὶ καλὰ ἔργα. καὶ μὲ μετάνοιαν Ϲ ὁμολογήσαν. ὅτ πολλὰς φορὰς δυχαρίστησεν ὁ κύριος μόνον μὲ τὴν μετάνοιαν. καθὼς εἶπε πολλοὺς τὸ ἔδειξε, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς τελώνας, τοὺς ὁποίους βλέποντας ὅτ πᾶς ἕνας ἐξ ὅλης καρδίας ἐμετανόησαν ἀπὸ τὴν κακίαν του, καὶ ἀφήκασι τὰς πονηρίας. ἐμέλλαγνωμισαν καὶ ὁ πολυέλεος, καὶ δὲν τοὺς ἀπόλεσε. Διὰ τὰς ὁμαρτίας μᾶς φοβᾶ δίδει εἰς τοὺς ἐχθρούς ὁ δικαιοκρίτης θεὸς ὡς φιλανθρωπος. ὄχι διὰ νὰ ἀπολεσθοῦμεν, ἀλλὰ διὰ νὰ μᾶς βασανίζουσι νὰ διορθωθοῦμεν. καθὼς εἰς τὸν προφήτην ἱερεμίαν φαίνεται οὕτω λέγοντα. διὰ ἰδὲ τὸν θεὸν ἐμαργήσαμεν, σᾶς ἐπαράδασε εἰς τοὺς ἐχθρούς καὶ νὰ φοβεσθῆ. καὶ ὁ ἡσαΐας ὁμοίως λέγει ταῦτα. διὰ τί δὲν ἠθέλησεν ὁ ἰσραὴλ νὰ πορευθῆ εἰς τὰς ὁδοὺς τοῦ κυρίου. μήπως νὰ ἀκούσῃ τὴν νίκην του, τοὺς ὡρίσθη. ἡ τοὺς ἐνίκησαν οἱ ἐχθροὶ εἰς τὸν πόλεμον τὸ αὐτὸ καμνει καὶ τὴν σήμερον ὁ δικαιότατος. καὶ μᾶς παραδίδει εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν μὲ δικαίαν κρίσιν καὶ τυραννούμεσθεν. ὅπ ἡ ἀδικίαις καὶ ἄλλας ἁμαρτίας, ἐπῦ κάμνομεν. μᾶς φοβεροῦσι τόσας θλίψεις καὶ βάσανα. καθὼς καὶ οἱ φοβερτισμοὶ διὰ νὰ παρέσωμεν τὴν ἐκλησίαν θεοῦ, ἐξωρισθησαν ἀπὸ τὸν παραδεισον. καὶ ἐξ πῶσαν ἀπὸ τοιαύτην μακαριότητα εἰς τόσας θλίψεις καὶ βάσανα. ὅπ αὐτὴ ξουσίους μᾶς ἔκαμεν ὁ θεὸς. καὶ εἶναι εἰς τὸ θέλημάς ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος, ἔπι πρεπῆ νὰ φοβηθῆ νὰ φοβηθῆ